

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 182 (XXVI) — Nr. 792

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 30 octombrie 2014

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECRETE			
655. — Decret privind conferirea Ordinului Național <i>Serviciul Credincios</i> în grad de <i>Cavaler</i>	2		
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 453 din 16 septembrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 74 alin. (5) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii	2-4		
Decizia nr. 454 din 16 septembrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice	4-6		
Decizia nr. 456 din 16 septembrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (4) și art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională, art. 1 alin. (1) și (2) din Legea nr. 241/2013 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională, art. 6 alin. (1) pct. V și art. 196 lit. b) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice și ale art. 1 lit. a) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor	7-10		
Decizia nr. 474 din 23 septembrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (1)		pct. IV lit. c) și art. 118 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice și ale art. 22 lit. w) din anexa la Hotărârea Guvernului nr. 257/2011 pentru aprobarea Normelor de aplicare a prevederilor Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice	11-12
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
		43/1.187/127/1.254/2.681/1.667. — Ordin al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, al viceprim-ministrului, ministrul agriculturii și dezvoltării rurale, al viceprim-ministrului, ministrul afacerilor interne, al ministrului transporturilor, al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală și al ministrului mediului și schimbărilor climatice pentru modificarea anexei la Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, al ministrului administrației și internelor, al ministrului mediului și gospodăririi apelor, al ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului și al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 30/366/337/1.511/577/2004 pentru aprobarea Listei posturilor de inspecție la frontieră în care sunt organizate controalele sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, a punctelor de intrare, a punctelor de ieșire, a punctelor de intrare desemnate, precum și a programului de lucru al acestora	13-16

D E C R E T E

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind conferirea Ordinului Național *Serviciul Credincios* în grad de *Cavaler*

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (1), ale art. 6 lit. A și ale art. 10 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată, având în vedere propunerea ministrului apărării naționale, în semn de apreciere pentru înaltul profesionalism demonstrat în îndeplinirea cu succes a misiunilor încredințate, pentru devotamentul și curajul excepționale dovedite de militari pe timpul participării la misiuni naționale și internaționale,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se conferă Ordinul Național *Serviciul Credincios* în grad de *Cavaler*, cu însemn pentru militari, de pace, Drapelului de luptă al Centrului 51 radioelectronic al Direcției informații militare.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

București, 28 octombrie 2014.
Nr. 655.

D E C I Z I I A L E C U R Ț I I C O N S T I T U Ț I O N A L E

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A N r. 453
din 16 septembrie 2014

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 74 alin. (5)
din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii**

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Simona Ricu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 74 alin. (5) din Legea nr. 53/2003 — Codul

muncii, excepție ridicată de Sindicatul Finanțelor Publice „SAMFISC” Satu Mare, în reprezentarea membrului de sindicat Adriana Dimona Suciu, în Dosarul nr. 4.648/83/2013 al Tribunalului Satu Mare — Secția I civilă, de contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 349D/2014.

2. La apelul nominal lipsesc autorul excepției și partea Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 10 aprilie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 4.648/83/2013, **Tribunalul Satu Mare — Secția I civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 74 alin. (5) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii.**

5. Excepția a fost ridicată de Sindicatul Finanțelor Publice „SAMFISC” din Satu Mare, în calitate de reprezentant al membrului de sindicat Adriana Dimona Suciuc, cu prilejul soluționării contestației formulate împotriva deciziei de concediere a acesteia.

6. În **motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt contrare art. 16 alin. (1) din Constituție, întrucât disting între cetățeni în funcție de sectorul de activitate în care sunt angajați. Astfel, dacă pentru cei angajați în sistemul privat se recunosc beneficiile prevederilor art. 68—73 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, aceste beneficii sunt excluse pentru persoanele angajate în instituții și autorități publice. De asemenea, această din urmă categorie de persoane este lipsită de măsurile de protecție socială vizând atenuarea consecințelor concedierii, care constau în acordarea sprijinului pentru recalificarea sau reconversia profesională a salariaților concediați și compensațiile bănești ce se acordă acestora. În acest mod sunt încălcate prevederile art. 41 alin. (2) și art. 53 din Constituție.

7. **Tribunalul Satu Mare — Secția I civilă, de contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

8. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

9. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile art. 74 alin. (5) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, sunt constituționale. În acest sens, arată că este neîntemeiată critica referitoare la contrarietatea dintre aceste dispoziții de lege și art. 16 din Constituție, întrucât salariații din mediul privat și cei care lucrează în instituțiile și autoritățile publice se află în situații diferite, acestea nefiind identice ori comparabile prin prisma normei legale avute în vedere. În acest sens, invocă cele reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 383/2011. De asemenea, referitor la pretinsa încălcarea a art. 41 alin. (2) din Constituție, arată că reglementarea măsurilor de protecție socială este de competența exclusivă a legiuitorului. În plus, amintește că nicio prevedere a Legii fundamentale nu consacră dreptul persoanelor concediate la plăți compensatorii.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele de vedere solicitate asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 74 alin. (5) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 18 mai 2011, dispoziții potrivit cărora „*Prevederile art. 68—73 nu se aplică salariaților din instituțiile publice și autoritățile publice.*”

13. Autorul excepției consideră că textul de lege criticat contravine următoarelor dispoziții constituționale: art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 41 alin. (2) privind dreptul salariaților la măsuri de protecție socială și art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate au mai fost supuse analizei de constituționalitate în raport cu critici identice celor invocate în prezenta cauză. Astfel, prin Decizia nr. 308 din 5 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 562 din 29 iulie 2014, ori Decizia nr. 345 din 17 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 606 din 14 august 2014, Curtea a reținut, în esență, că soluția legislativă criticată „*crează, într-adevăr, un tratament juridic diferit pentru salariații din instituțiile publice și autoritățile publice în raport cu ceilalți salariați, în sensul în care acestora nu le sunt aplicabile dispozițiile codului referitoare la concedierea colectivă și garanțiile care însoțesc o asemenea măsură*”, însă a arătat că „*angajații din sectorul public nu se află în aceeași situație cu cei din sfera privată pentru a se pretinde egalitatea în drepturi între aceștia*”. Astfel, a amintit că „*elementul ce diferențiază în mod obiectiv cele două categorii de salariați constă în sursa de alimentare a cheltuielilor de personal, care, în cazul angajaților publici, se identifică cu bugetul național, astfel că este nevoie de o atentă administrare a acestora pentru a nu crea dezechilibre la nivelul bugetului public național*”. Totuși, Curtea a precizat că argumentele reținute mai sus „*nu au semnificația faptului că nu se vor putea lua măsuri de concediere colectivă la nivelul instituțiilor și autorităților publice și nici că eventualele măsuri de concediere colectivă pot fi dispuse de către angajatorul public numai în virtutea propriei voințe și a propriului act de decizie. Din contră, măsurile de concediere colectivă în privința personalului din instituțiile și autoritățile publice al cărui raport de muncă izvorăște în temeiul unui contract individual de muncă se vor putea face doar în baza unor reglementări primare speciale, care vor cuprinde măsuri de acompaniere corespunzătoare, de natură să nu discrimineze această categorie de salariați față de salariații din mediul privat*”.

15. Curtea a mai arătat că, „*în cazul angajatului din sectorul public, angajatorul este o instituție sau o autoritate publică, deci nu o întreprindere sau unitate economică. O astfel de instituție sau autoritate publică este organizată și funcționează în baza unui act normativ, iar schema numărului necesar de posturi pentru buna sa funcționare este prevăzută printr-un ordin al ministrului de resort sau într-un act normativ cu forță juridică superioară. Măsurile de concediere colectivă sunt dispuse prin acte juridice de aceeași natură, fiind o consecință a reorganizării administrative conform unui plan de guvernare ce urmărește anumite obiective. Așa fiind, decizia de concediere nu ține de aprecierea directă și personală a angajatorului, așa cum se întâmplă în mediul de afaceri privat, ci aparține legiuitorului/executivului, în calitatea sa de exponent al puterii legislative sau executive, după caz.*”

16. Referitor la critica vizând restrângerea neconstituțională a exercițiului dreptului salariaților la măsuri de protecție socială, Curtea a reținut că, exceptând măsurile de protecție socială

expres prevăzute în art. 41 alin. (2) din Constituție, revine competenței exclusive a legiuitorului stabilirea celorlalte măsuri de protecție socială impuse de „alte situații specifice”, precum și a condițiilor în care se acordă aceste măsuri de protecție, în funcție de împrejurările concrete și obiectivele vizate, putând institui, așa cum s-a arătat mai sus, tratamente juridice diferite pentru persoane aflate în situații obiectiv diferite. Sub acest aspect, Curtea a remarcat „voința clară a legiuitorului de a nu exclude total salariații din sectorul bugetar de la aplicarea prevederilor dreptului comun în materie — dreptul muncii. Astfel, art. 74 alin. (5) din Legea nr. 53/2003 prevede că doar dispozițiile art. 68—73 nu se aplică salariaților din instituțiile publice și autoritățile publice, rezultând, *per a contrario*, că celelalte norme juridice ale legii îi vizează și pe aceștia. Pe de

altă parte, în situația unor categorii speciale de salariați ai instituțiilor sau autorităților publice — cum ar fi funcționarii publici, al căror statut este reglementat de Legea nr. 188/1999 — legiuitorul a prevăzut, prin lege specială, statutul acestora, incluzând, deci, drepturi și obligații relative la desfășurarea raporturilor de serviciu specifice.”

17. În privința invocării art. 53 din Constituție, Curtea a arătat că aceste prevederi nu sunt incidente, deoarece în cauză nu se poate reține restrângerea exercițiului vreunui drept sau al unei libertăți fundamentale.

18. Având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, considerentele și soluțiile deciziilor amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

19. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Sindicatul Finanțelor Publice „SAMFISC” Satu Mare, în reprezentarea membrului de sindicat Adriana Dimona Suciu, în Dosarul nr. 4.648/83/2013 al Tribunalului Satu Mare — Secția I civilă, de contencios administrativ și fiscal, și constată că dispozițiile art. 74 alin. (5) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Satu-Mare — Secția I civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 16 septembrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 454

din 16 septembrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată

de Adrian Frățilă, Ioana Ionescu, Daniela Vlădoiu, Ionica Pușcă, Lenuța Cristache, Marian Petculescu, Cristian Lebadă, Anca Beleagă, Dorina Roșca, Anamaria Harosa, Gheorghe Pop, Mircea Siminel, Gheorghe Cernea, Viorica Paraschiv, Mariana Nuță și Monica Stanciu în Dosarul nr. 47.217/3/2012 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 377D/2014.

2. La apelul nominal lipsesc autorii excepției și părțile Ministerul Justiției, Institutul Național de Expertize Criminalistice și Ministerul Finanțelor Publice, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale, pune concluzii

de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Sentința civilă nr. 1.832 din 18 februarie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 47.217/3/2012, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice.**

5. Excepția a fost ridicată de Adrian Frățilă, Ioana Ionescu, Daniela Vlădoiu, Ionica Pușcă, Lenuța Cristache, Marian Petculescu, Cristian Lebădă, Anca Belegă, Dorina Roșca, Anamaria Harosa, Gheorghe Pop, Mircea Siminel, Gheorghe Cernea, Viorica Paraschiv, Mariana Nuță și Monica Stanciu, având calitatea de personal de specialitate, personal auxiliar de specialitate și personal contractual în cadrul Laboratorului Interjudețean de Expertize Criminalistice București.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt contrare principiului constituțional al neretroactivității legii civile. În acest sens, arată că art. 25 din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice a prevăzut acordarea celui de-al treisprezecelea salariu pentru anul 2010. Aceste dispoziții de lege au fost abrogate prin art. 39 lit. w) din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice. De asemenea, prin art. 8 din Legea nr. 285/2010 s-a prevăzut în mod expres că sumele corespunzătoare premiului anual pentru anul 2010 nu se mai acordă începând cu luna ianuarie 2011. Or, autorii excepției consideră că dreptul de a încasa premiul anual aferent anului 2010 era deja câștigat, chiar dacă plata era amânată până în luna ianuarie 2011. Astfel, arată că legile care au abrogat dispozițiile de lege prin care acest drept era acordat au intrat în vigoare ulterior perioadei prevăzute pentru acordarea acestui drept și au, astfel, efecte retroactive.

7. În același timp, autorii excepției susțin că sunt încălcate și prevederile art. 20 din Constituție prin raportare la prevederile art. 17 din Declarația Universală a Drepturilor Omului și ale art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, drepturile salariale, inclusiv premiile, reprezintă bunuri. Astfel, lipsirea de dreptul de a mai primi vreodată aceste sume de bani aduce atingere și dreptului de proprietate.

8. În continuare, invocă Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă și amintesc jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene și concluziile Comisiei Europene cu privire la obligația judecătorului național de a înlătura din oficiu aplicarea unei reglementări interne sau a deciziilor Curții Constituționale care sunt contrare dreptului Uniunii (Cauza C-310/10).

9. În sfârșit, susțin că sunt încălcate și prevederile art. 41, art. 124 și art. 125 din Constituție, dispozițiile de lege criticate fiind de natură a afecta independența justiției.

10. **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale** consideră că dispozițiile actelor normative criticate nu încalcă textele constituționale invocate.

11. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

12. **Avocatul Poporului**, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale, arată că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele de vedere solicitate asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 8 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 878 din 28 decembrie 2010, dispoziții potrivit cărora *„Sumele corespunzătoare premiului anual pentru anul 2010 nu se mai acordă începând cu luna ianuarie 2011, acestea fiind avute în vedere la stabilirea majorărilor salariale ce se acordă în anul 2011 personalului din sectorul bugetar, potrivit prevederilor prezentei legi.”*

15. Curtea constată că Legea nr. 285/2010 reglementează, după cum indică însuși titlul său, salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, având deci aplicabilitate limitată doar în anul 2011. În legătură cu examinarea unor texte de lege ce nu mai sunt în vigoare, Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, a statuat că „sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare”. Așadar, deși dispozițiile de lege supuse examinării nu se mai încadrează în fondul activ al legislației, Curtea urmează să se pronunțe asupra constituționalității acestora, având în vedere că raportul juridic născut între angajat și angajator nu s-a stins în privința acordării premiului anual pe 2010, odată cu plata lunară a salariului în cursul anului 2011, tocmai din cauza faptului că angajatul contestă, potrivit legii, o eventuală neexecutare de către angajator a obligației sale privind premiul anual pe 2010, ceea ce califică situația în care se află autorii excepției ca fiind o *facta pendentia*.

16. Autorii excepției susțin că dispozițiile de lege criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 15 alin. (2) privind principiul neretroactivității legii, ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 41 privind munca și protecția socială a muncii, ale art. 44 privind dreptul de proprietate privată, ale art. 124 privind înfăptuirea justiției și ale art. 125 privind statutul judecătorilor. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 1 din Primul Protocol la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitor la protecția proprietății, ale art. 17 din Declarația Universală a Drepturilor Omului privind dreptul de proprietate, ale art. 15 din Directiva 2000/43/CE a Consiliului din 29 iunie 2000 de punere în aplicare a principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de rasă sau origine etnică, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 180 din 19 iulie 2000, și ale art. 17 din Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 303 din 2 decembrie 2000.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile de lege criticate au mai fost analizate sub aspectul conformității lor cu prevederile constituționale și internaționale invocate în prezenta cauză. Astfel, prin Decizia nr. 115 din 9 februarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 230 din 5 aprilie 2012, Curtea a statuat că sporurile, premiile și alte stimulente acordate demnitarilor și altor salariați prin acte normative reprezintă drepturi salariale

suplimentare, iar nu drepturi fundamentale, consacrate și garantate de Constituție. De asemenea, legiuitorul este în drept, totodată, să instituie anumite sporuri la indemnizațiile și salariile de bază, premii periodice și alte stimulente, pe care le poate diferenția în funcție de categoriile de personal cărora li se acordă, le poate modifica în diferite perioade de timp, le poate suspenda sau chiar anula. Așadar, nu se poate vorbi despre drepturi fundamentale atunci când se reclamă încetarea acordării unui astfel de stimulent sau drept salarial suplimentar cum este premiul anual, așa încât nu este incident art. 41 din Constituție, care garantează salariaților dreptul la salariu.

18. Totodată, Curtea a reținut că legiuitorul, prin art. 8 din Legea nr. 285/2010, a prevăzut ca sumele aferente premiului anual pentru anul 2010 să fie avute în vedere la stabilirea majorărilor salariale ce se acordă în anul 2011 personalului din sectorul bugetar, prin includerea acestora în salariul/solda/indemnizația de bază a angajatului, potrivit reglementărilor din aceeași lege. Premiul anual pe anul 2010, având în vedere faptul că Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 762 din 9 noiembrie 2009, a prevăzut un atare drept legal pentru anul 2010, iar legiuitorul nu l-a eliminat în cursul anului 2010, reprezintă o creanță certă, lichidă și exigibilă, pe care angajatul o are asupra angajatorului public, și constituie un „*bun*” în sensul art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, dar dispozițiile de lege criticate prevăd în același timp doar modalitatea prin care statul urmează să își execute întru totul această obligație financiară, în forma arătată mai sus, fără a fi afectate în niciun fel cuantumul sau întinderea acestei creanțe.

19. Curtea a mai reținut că dispozițiile art. 8 din Legea nr. 285/2010, prin conținutul lor normativ, nu vizează efectele juridice stinse ale unui raport juridic născut sub imperiul legii vechi, pentru a fi posibilă constatarea încălcării principiului neretroactivității legii.

20. Curtea a constatat că majorarea salarială din anul 2011, rezultată ca urmare a includerii premiului anual din 2010 în salariul/solda/indemnizația de bază, este acordată și în continuare, dovadă că de la 1 ianuarie 2012 a rămas în plată același nivel al retribuției, în condițiile în care legiuitorul a ales să nu acorde niciun premiu anual pe anul 2011.

21. Analizând criticile formulate în raport cu dispozițiile Directivei 2000/78/CE, Curtea, prin Decizia nr. 115 din

9 februarie 2012, a observat că nu se pune problema generării unei stări de discriminare sub aspectul încadrării în muncă și al ocupării forței de muncă, astfel că Directiva 2000/78/CE nu are incidență în cauză. În plus, această directivă este transpusă în planul legislației interne prin Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 166 din 7 martie 2014, autorii excepției având posibilitatea invocării acestui act normativ în fața instanței de judecată investite cu soluționarea cauzei.

22. În ceea ce privește jurisprudența europeană invocată, Curtea Constituțională a constatat că, prin Hotărârea din 7 iulie 2011 — *Ministerul Justiției și Libertăților Cetățenești împotriva Ștefan Agafitei și alții*, pronunțată în Cauza C-310/10, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a soluționat o cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare, cerere formulată de Curtea de Apel Bacău și respinsă ca inadmisibilă. Curtea de la Luxemburg a subliniat, cu acel prilej, că nici art. 15 din Directiva 2000/43/CE, și nici art. 17 din Directiva 2000/78/CE — texte pe care Curtea a fost solicitată a le interpreta — nu conțin drept criteriu de discriminare și, deci, de aplicare a unor sancțiuni de către statul membru criteriul categoriei socioprofesionale; totodată, cu privire la relația dintre instanța națională și Curtea Constituțională, abordată sub aspectul efectelor deciziilor Curții Constituționale, instanța europeană a afirmat, în realitate, că „...nu este posibil (...), fără a fi încălcată repartizarea competențelor între Uniune și statele sale membre, să se confere supremație normei respective a dreptului Uniunii în raport cu normele interne de rang superior, care ar impune, într-o astfel de situație, înlăturarea aplicării respectivei norme de drept național sau a interpretării date acesteia [de către instanța de contencios constituțional — n.n.]” (paragraful 47).

23. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, considerentele și soluțiile deciziilor amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

24. În sfârșit, în ceea ce privește invocarea prevederilor art. 124 și 125 din Constituție, cu trimitere la afectarea statutului profesional al autorilor excepției ca urmare a încetării acordării premiului anual corespunzător anului 2010, Curtea observă că aceste norme nu au incidență în cauză, de vreme ce autorii excepției nu fac parte din categoria socioprofesională a magistraților. Oricum, dispozițiile de lege criticate se aplică în egală măsură întregului personal din sectorul bugetar.

25. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Adrian Frățilă, Ioana Ionescu, Daniela Vlădoiu, Ionica Pușcă, Lenuța Cristache, Marian Petculescu, Cristian Lebădă, Anca Beleagă, Dorina Roșca, Anamaria Harosa, Gheorghe Pop, Mircea Siminel, Gheorghe Cernea, Viorica Paraschiv, Mariana Nuță și Monica Stanciu în Dosarul nr. 47.217/3/2012 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și constată că dispozițiile art. 8 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 16 septembrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 456

din 16 septembrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (4) și art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională, art. 1 alin. (1) și (2) din Legea nr. 241/2013 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională, art. 6 alin. (1) pct. V și art. 196 lit. b) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice și ale art. 1 lit. a) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 7 aprilie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 4.335/62/2012, **Curtea de Apel Brașov — Secția civilă și pentru cauze cu minori și de familie, de conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (4) și art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională, art. 1 alin. (1) și (2) din Legea nr. 241/2013 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională, art. 6 alin. (1) pct. V și art. 196 lit. b) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice și ale art. 1 lit. a) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor.**

5. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Constantin Neagoe cu prilejul soluționării recursului formulat împotriva Sentinței civile nr. 979/MAS din 30 mai 2013, pronunțată de Tribunalul Brașov în Dosarul nr. 4.335/62/2012.

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile art. 1 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011 sunt contrare prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție și art. 23 alin. 2 din Declarația Universală a Drepturilor Omului. În acest sens, arată că, potrivit Legii nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat, s-a bucurat de o pensie militară de stat și apoi, în urma revizuirii pensiei potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2011, i s-a acordat un ajutor lunar. Precizează că activitatea sa nu a fost niciodată guvernată de dreptul muncii, având drept consecință munca nenormată și lipsa carnetului de muncă, astfel că aplicarea principiului contributivității este imposibilă. Mai mult, revizuirea pensiei sale s-a realizat în temeiul unor documente indirecte, fără valoare juridică, fiind astfel nedreptățit și discriminat în mod flagrant, întrucât i-a fost imposibil să verifice dacă datele realizate conform statelor de plată sunt reale sau nu. Astfel, arată că nu a putut dobândi copii după statele de plată, deoarece angajatorul a refuzat punerea acestora la

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (4) și art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională, art. 1 alin. (1) și (2) din Legea nr. 241/2013 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională, art. 6 alin. (1) pct. V și art. 196 lit. b) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice și ale art. 1 lit. a) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepție ridicată de Constantin Neagoe în Dosarul nr. 4.335/62/2012 al Curții de Apel Brașov — Secția civilă și pentru cauze cu minori și de familie, de conflicte de muncă și asigurări sociale și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 467D/2014.

2. La apelul nominal lipsesc autorul excepției și părțile Casa Sectorială de Pensii din cadrul Serviciului Român de Informații, prin Unitatea Militară 0198 București, și Serviciul Român de Informații — Comisia de contestații, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

dispoziție, iar anexa deciziei de revizuire, cuprinzând soldele obținute, nu este certificată în ceea ce privește veridicitatea datelor pe care le conține. De asemenea, arată că nu are certitudinea că o parte dintre datele trecute în decizia de revizuire contestată sunt reale și se consideră discriminat în raport cu un alt ofițer căruia nu i s-au putut identifica statele de plată cu soldele obținute, astfel încât a beneficiat de dispozițiile de lege criticate, obținând un punctaj lunar mai mare.

7. În ceea ce privește art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011 și art. 1 alin. (1) și (2) din Legea nr. 241/2013, susține că acestea sunt contrare prevederilor art. 16 alin. (1), art. 147 alin. (4) și art. 20 alin. (1) din Constituție. În acest sens, arată că în urma procesului de revizuire i s-a micșorat cuantumul pensiei, fără a fi aplicate dispozițiile art. 180 alin. (7) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, care prevedeau păstrarea în plată a cuantumului pensiei celei mai favorabile. Astfel, s-a creat o discriminare între militari și celelalte categorii de pensionari care beneficiază de aceste dispoziții de lege.

8. Referitor la dispozițiile art. 6 alin. (1) pct. V din Legea nr. 263/2010, susține că acestea sunt contrare art. 16 alin. (1) și art. 47 din Constituție, deoarece aduc atingere dreptului la pensie militară. În acest sens, arată că acest drept a fost transformat în ajutor lunar, iar profesia de militar nu a mai fost recunoscută, nefiind inclusă în nomenclatorul profesiilor.

9. În privința dispozițiilor art. 1 lit. a) din Legea nr. 119/2010 și ale art. 196 lit. b) din Legea nr. 263/2010, arată că acestea sunt contrare art. 15, art. 16 alin. (1) și art. 47 alin. (2) din Constituție, precum și art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece afectează dreptul la pensie militară de stat, s-a creat o diferență între pensia magistraților și cea a militarilor și a fost desființată profesia de militar.

10. **Curtea de Apel Brașov — Secția civilă și pentru cauze cu minori și de familie, de conflicte de muncă și asigurări sociale**, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale, arată că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

11. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

12. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale. În acest sens, arată că aspectele vizate de autorul excepției se referă, în mod concret, la recalcularea pensiilor persoanelor care au desfășurat munca în grupele I și II de muncă, potrivit legislației anterioare, și privesc, în realitate, modul de interpretare și aplicare a legii. De altfel, amintește că, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat că instituirea unor tratamente juridice diferite poate fi justificată de existența unor situații obiectiv diferite, iar în stabilirea diverselor cerințe de calcul al pensiei o importanță semnificativă o au condițiile speciale în care categoriile socioprofesionale și-au desfășurat activitatea. Totodată, potrivit prevederilor art. 47 alin. (2) din Constituție, legiuitorul are libertatea să stabilească drepturile de asigurări sociale convenite, condițiile de acordare a acestora, modul de calcul și cuantumul

valoric al lor, în raport cu posibilitățile create prin resursele financiare disponibile, și să le modifice în concordanță cu schimbările ce se produc în resursele economico-financiare.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele de vedere solicitate asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 alin. (4) și art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 81 din 31 ianuarie 2011, ale art. 1 alin. (1) și (2) din Legea nr. 241/2013 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 19 iulie 2013, ale art. 6 alin. (1) pct. V și art. 196 lit. b) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010, și ale art. 1 lit. a) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010. Dispozițiile de lege criticate au următoarea redactare:

— Art. 1 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011: „*În cazul pensiilor prevăzute la alin. (1), pentru care, până cel mai târziu la data de 31 octombrie 2011, nu pot fi identificate veniturile realizate lunar pentru anumite perioade, la stabilirea punctajului mediu anual se utilizează cuantumul soldei de grad și al soldei de funcție minime corespunzătoare gradului militar deținut, conform anexei nr. 1, dar nu mai puțin de salariul mediu brut/net pe economie, iar pentru perioada anterioară anului 1952 se utilizează salariul mediu brut pe economie.*”;

— Art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011: „*Pensiile recalculat pe baza documentelor care atestă veniturile lunare individuale realizate pentru întreaga perioadă care constituie stagiul de cotizare rămân în plată în cuantumul rezultate în urma recalculării.*”;

— Art. 1 alin. (1) și (2) din Legea nr. 241/2013: „*(1) Pensiile recalculat sau revizuite, conform prevederilor Legii nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2011 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională, aprobată prin Legea nr. 165/2011, cu modificările și completările ulterioare, ale căror cuantumul sunt mai mici decât cele convenite pentru luna decembrie 2010, se plătesc în cuantumul convenit pentru luna decembrie 2010.*

(2) Plata drepturilor bănești prevăzute la alin. (1) se efectuează începând cu data de 1 octombrie 2013.”;

— Art. 6 alin. (1) pct. V din Legea nr. 263/2010: „(1) În sistemul public de pensii sunt asigurate obligatoriu, prin efectul legii: [...]

V. cadrele militare trecute în rezervă, polițiștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare ale căror raporturi de serviciu au încetat, din domeniul apărării naționale, ordinii publice și siguranței naționale, care beneficiază de ajutoare lunare ce se asigură din bugetul de stat, în condițiile legii;”;

— Art. 196 lit. b) din Legea nr. 263/2010: „La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă: [...]

b) Legea nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 748 din 14 octombrie 2002, cu modificările și completările ulterioare;”;

— Art. 1 lit. a) din Legea nr. 119/2010: „Pe data intrării în vigoare a prezentei legi, următoarele categorii de pensii, stabilite pe baza legislației anterioare, devin pensii în înțelesul Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare:

a) pensiile militare de stat;”.

15. Autorul excepției consideră că textele de lege criticate contravin următoarelor prevederi din Constituție: art. 15 alin. (2) referitor la universalitate și neretroactivitatea legii civile, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 47 privind nivelul de trai și dreptul la pensie și art. 147 alin. (4) privind efectele deciziilor Curții Constituționale. De asemenea, invocă încălcarea prevederilor art. 20 din Constituție prin raportare la prevederile art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind interzicerea discriminării, și ale art. 23 alin. 2 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, privind interzicerea discriminării.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate referitoare la art. 1 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011, în ceea ce privește pretinsa discriminare pe care acest articol de lege ar face-o între militarii ale căror venituri au putut fi identificate și cei ale căror venituri nu au putut fi identificate, Curtea reține că, prin Decizia nr. 446 din 29 octombrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 770 din 10 decembrie 2013, a statuat că ipoteza art. 1 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011 „se referă doar la persoanele pentru care nu au putut fi identificate veniturile realizate în timpul activității și pentru care legiuitorul a înțeles să stabilească un nivel al veniturilor care va fi luat în calcul la stabilirea pensiei. Aceste persoane, în mod evident, nu se află în aceeași situație cu persoanele ale căror venituri au putut fi identificate și a căror pensie se stabilește, în conformitate cu principiul contributivității, în funcție de aceste venituri. Așadar, nu există niciun temei constituțional pentru care Curtea ar putea reține existența vreunei discriminări generate de textul de lege criticat”.

17. Cât privește cele invocate de autorul excepției cu privire la veridicitatea datelor cuprinse în decizia de revizuire a pensiei, Curtea constată că acestea nu reprezintă probleme de constituționalitate, ci probleme de aplicare a legii, a căror soluționare revine instanței de judecată.

18. Referitor la critica de neconstituționalitate adusă art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011 și art. 1 alin. (1) și (2) din Legea nr. 241/2013, Curtea, prin Decizia

nr. 1.268 din 27 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 22 noiembrie 2011, a arătat că, în materia recalcularii pensiilor, păstrarea în plată a cuantumului pensiei celui mai avantajos „a fost prevăzut de Legea nr. 19/2000 numai pentru pensiile din sistemul public de pensii, respectiv cele întemeiate pe sistemul contributiv, întrucât numai în acest caz cuantumului pensiei poate fi considerat ca fiind un drept câștigat”.

19. Deși această decizie a fost pronunțată cu prilejul analizării dispozițiilor Legii nr. 119/2010 și prin raportare la dispozițiile Legii nr. 19/2000, Curtea consideră că, pentru identitate de rațiune, aceste considerente sunt valabile și în ceea ce privește revizuirea pensiilor potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2011, prin raportare la dispozițiile Legii nr. 263/2010.

20. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a art. 6 alin. (1) pct. V din Legea nr. 263/2010, Curtea constată că acest text de lege stabilește una dintre categoriile de persoane asigurate obligatoriu în sistemul public de pensii, întrucât realizează venituri provenind din diverse surse, în speță fiind vorba de ajutoare lunare. Prin urmare, aceste dispoziții de lege nu stabilesc drepturile ce se cuvin în sistemul public de pensii cadrelor militare trecute în rezervă, polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare ale căror raporturi de serviciu au încetat, din domeniul apărării naționale, ordinii publice și siguranței naționale, așa cum susține autorul excepției de neconstituționalitate, astfel că argumentele invocate de acesta pentru a demonstra neconstituționalitatea acestor dispoziții sunt lipsite de temei.

21. Referitor la critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. a) din Legea nr. 119/2010 și ale art. 196 lit. b) din Legea nr. 263/2010, Curtea reține că aceste texte de lege au fost supuse în mai multe rânduri analizei de constituționalitate în raport cu critici similare celor invocate în prezenta cauză. Astfel, prin Decizia nr. 871 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, ori Decizia nr. 1.051 din 11 decembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 90 din 12 februarie 2013, Curtea a reținut, în esență, că „pensiile de serviciu sunt compuse din două elemente, indiferent de modul de calcul specific stabilit de prevederile legilor speciale, și anume: pensia contributivă și un supliment din partea statului care, prin adunarea cu pensia contributivă, să reflecte cuantumul pensiei de serviciu stabilit în legea specială”. Acordarea acestui supliment, neavând ca temei contribuția la sistemul de asigurări sociale, „ține de politica statului în domeniul asigurărilor sociale și nu se subsumează dreptului constituțional la pensie, ca element constitutiv al acestuia”. Prin urmare, dobândirea dreptului la pensie specială „nu poate fi considerată ca instituind o obligație *ad aeternum* a statului de a acorda acest drept, singurul drept câștigat reprezentând doar prestațiile deja realizate până la intrarea în vigoare a noii reglementări și asupra cărora legiuitorul nu ar putea interveni decât prin încălcarea dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție [...]. Conformându-se dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție, textele de lege criticate afectează pensiile speciale doar pe viitor și numai în ceea ce privește cuantumul acestora. Celelalte condiții privind acordarea acestora, respectiv stagiul efectiv de activitate în acea profesie și vârsta eligibilă,

nu sunt afectate de noile reglementări. De asemenea, Legea privind instituirea unor măsuri în domeniul pensiilor nu se răsfrânge asupra prestațiilor deja obținute anterior intrării sale în vigoare, care constituie *facta praeterita*”.

22. De altfel, în același sens este și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care, prin Decizia din 15 mai 2012 cu privire la Cererea nr. 63.627/11 introdusă de *Constantin Abăluță și alții împotriva României*, a statuat că diminuarea pensiilor militare de stat din România a reprezentat o modalitate de a integra aceste pensii în sistemul general prevăzut prin Legea nr. 263/2010 și a arătat că motivele invocate pentru adoptarea acestei legi nu pot fi considerate drept nerezonabile sau disproporționate (paragraful 16). De asemenea, Curtea a subliniat faptul că reforma sistemelor de pensii a fost fundamentată pe rațiuni obiective, și anume contextul economic și corectarea inegalităților existente între diferitele sisteme de pensii (paragraful 15). Având în vedere aceste considerente, Curtea de la Strasbourg a considerat că măsurile criticate de reclamantii nu i-au determinat pe aceștia să suporte o sarcină disproporționată și excesivă, incompatibilă cu dreptul de proprietate, și nu au fost în mod nejustificat discriminați în raport cu alți pensionari (paragraful 20).

23. Cât privește susținerea privind existența unei pretense identități de situație între persoanele prevăzute la art. 1 lit. a) din Legea nr. 119/2010 și magistrați, Curtea amintește că, prin Decizia nr. 42 din 24 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 164 din 13 martie 2012, a statuat că „militarii, polițiștii sau funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciarelor nu au un statut constituțional și legal similar magistraților, aceștia nebeneficiind de garanțiile de independență specifice magistraților”. Prin Decizia nr. 192 din 2 aprilie 2013, publicată în Monitorul Oficial

al României, Partea I, nr. 353 din 14 iunie 2013, Curtea a precizat că „este adevărat că, anterior, prin Decizia nr. 20 din 2 februarie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 18 februarie 2000, Curtea, având în vedere asemănările dintre statutul magistraților și al militarilor, a statuat că aceste categorii de persoane trebuie să fie supuse unui tratament identic sub aspectul acordării pensiei de serviciu. Prin acea decizie, însă, Curtea nu a făcut decât să sublinieze că, de vreme ce o categorie de persoane care, potrivit Constituției, nu era îndrituită să beneficieze de pensia de serviciu — cadrele militare — beneficia totuși prin puterea legii de acest drept, cu atât mai mult se justifică acordarea acestei pensii magistraților, pentru care Constituția reprezenta un temei al acordării acestui drept și care erau supuși unor interdicții, incompatibilități și riscuri aferente activității profesionale, asemănător cadrelor militare. În contextul în care 10 ani mai târziu, prin Legea nr. 119/2010, legiuitorul a dispus însă eliminarea pensiilor de serviciu, instanța de contencios constituțional a constatat că această măsură nu este neconstituțională, excepție făcând situația când înseși dispozițiile Legii fundamentale reprezentau temeiul acordării acestui tip de pensie”.

24. În sfârșit, analizând susținerea autorului excepției potrivit căreia art. 169 lit. b) din Legea nr. 263/2010 ar fi avut ca efect înlăturarea dreptului la pensie pentru militari, Curtea constată că, potrivit dispozițiilor art. 171 din aceeași lege, „La data intrării în vigoare a prezentei legi, pensiile din sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, inclusiv categoriile de pensii prevăzute la art. 1 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, devin pensii în înțelesul prezentei legi.” Prin urmare, și această critică de neconstituționalitate este lipsită de temei.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Constantin Neagoe în Dosarul nr. 4.335/62/2012 al Curții de Apel Brașov — Secția civilă și pentru cauze cu minori și de familie, de conflicte de muncă și asigurări sociale și constată că dispozițiile art. 1 alin. (4) și art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională, ale art. 1 alin. (1) și (2) din Legea nr. 241/2013 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională, ale art. 6 alin. (1) pct. V și art. 196 lit. b) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice și ale art. 1 lit. a) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Brașov — Secția civilă și pentru cauze cu minori și de familie, de conflicte de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 16 septembrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 474

din 23 septembrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (1) pct. IV lit. c) și art. 118 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice și ale art. 22 lit. w) din anexa la Hotărârea Guvernului nr. 257/2011 pentru aprobarea Normelor de aplicare a prevederilor Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (1) pct. IV lit. c) și art. 118 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice și ale art. 22 lit. w) din anexa la Hotărârea Guvernului nr. 257/2011 pentru aprobarea Normelor de aplicare a prevederilor Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, excepție ridicată de Constantin Asavei în Dosarul nr. 1.550/103/2013 al Curții de Apel Bacău — Secția I civilă și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 378D/2014.

2. La apelul nominal lipsesc autorul excepției și partea Casa Teritorială de Pensii Neamț, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (1) pct. IV lit. c) și art. 118 din Legea nr. 263/2010. În acest sens, arată că textele de lege criticate se aplică în mod egal, fără privilegii sau discriminări, tuturor persoanelor care s-au pensionat anticipat. În ceea ce privește art. 22 lit. w) din anexa la Hotărârea Guvernului nr. 257/2011, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, sens în care arată că dispozițiile unei hotărâri a Guvernului nu pot forma obiectul controlului de constituționalitate exercitat de Curtea Constituțională.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Decizia nr. 25 din 10 martie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 1.550/103/2013, **Curtea de Apel Bacău — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (1) pct. IV lit. c) și art. 118 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice și ale art. 22 lit. w) din anexa la Hotărârea Guvernului nr. 257/2011 pentru aprobarea Normelor de aplicare a prevederilor Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice.**

5. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Constantin Asavei cu prilejul soluționării unei cauze prin care a solicitat anularea Deciziei nr. 246.517 din 19 februarie 2013, emisă de Casa Teritorială de Pensii Neamț, decizie prin care i-au fost imputate drepturi bănești încasate în anul 2011 cu titlu

de pensie anticipată parțială, motivat de faptul că a realizat, pe cabinet de avocat, un venit brut care depășește de cel puțin 4 ori salariul mediu brut.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt discriminatorii. În acest sens, arată că pensionarilor pentru limită de vârstă li se permite cumulul pensiei cu veniturile realizate din muncă fără nicio limitare, în timp ce beneficiarilor pensiilor anticipate și anticipate parțiale le este limitat beneficiul cumulului dacă realizează venituri mai mari de 4 ori salariul mediu brut pe economie.

7. Mai arată că art. 118 din Legea nr. 263/2010 trebuie să îi cuprindă și pe beneficiarii de pensie anticipată sau anticipată parțială care plătesc contribuțiile de asigurări sociale într-un alt sistem de pensii legal constituit, considerând că astfel s-ar înlătura prezumția că aceste tipuri de pensii ar fi de fapt un ajutor din partea statului.

8. În sfârșit, susține că dispozițiile art. 6 alin. (1) pct. IV lit. c) din Legea nr. 263/2010 și cele ale art. 22 lit. w) din anexa la Hotărârea Guvernului nr. 257/2011 sunt neconstituționale și pentru faptul că nu disting între profesiile care au propriul sistem de asigurări, așa cum este avocatura, și îl îndeamnă să lucreze la negru și să facă evaziune fiscală pentru a nu depăși de 4 ori salariul mediu brut pe economie.

9. **Curtea de Apel Bacău — Secția I civilă** consideră că textele de lege criticate sunt constituționale.

10. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

11. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile art. 6 alin. (1) pct. IV lit. c) și art. 118 din Legea nr. 263/2010 sunt constituționale. În acest sens, amintește cele reținute de Curtea Constituțională în Decizia nr. 93 din 28 februarie 2013. În ceea ce privește dispozițiile art. 22 lit. w) din anexa la Hotărârea Guvernului nr. 257/2011, arată că, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele de vedere solicitate asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 6 alin. (1) pct. IV lit. c) și art. 118 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010, dispoziții potrivit cărora:

— Art. 6 pct. IV lit. c): „(1) În sistemul public de pensii sunt asigurate obligatoriu, prin efectul legii: [...]”

IV. persoanele care realizează, în mod exclusiv, un venit brut pe an calendaristic echivalent cu cel puțin de 4 ori câștigul salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat și care se află în una dintre situațiile următoare: [...]

c) persoane fizice autorizate să desfășoare activități economice;

— Art. 118: „(1) În sistemul public de pensii, pot cumula pensia cu venituri provenite din situații pentru care asigurarea este obligatorie, în condițiile legii, următoarele categorii de pensionari:

a) pensionarii pentru limită de vârstă;

b) nevătători;

c) pensionarii de invaliditate gradul III, precum și copiii, pensionari de urmaș, încadrați în gradul III de invaliditate;

d) copiii, pensionari de urmaș, prevăzuți la art. 84 lit. a) și b).

(2) Soțul supraviețuitor, beneficiar al unei pensii de urmaș, poate cumula pensia cu venituri din activități profesionale pentru care asigurarea este obligatorie, potrivit legii, dacă acestea nu depășesc 35% din câștigul salarial mediu brut prevăzut la art. 33 alin. (5).”

De asemenea, potrivit actului de sesizare, obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie și dispozițiile art. 22 lit. w) din anexa la Hotărârea Guvernului nr. 257/2011 pentru aprobarea Normelor de aplicare a prevederilor Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 214 din 28 martie 2011, dispoziții potrivit cărora: „În categoria «persoane fizice autorizate să desfășoare activități economice», prevăzută la art. 6 alin. (1) pct. IV lit. c) din lege, se încadrează persoanele care exercită profesii libere, și anume: [...]

w) oricare profesii/meserii reglementate, desfășurate în mod independent, în condițiile legii.”

14. Autorul excepției consideră că textele de lege criticate sunt contrare prevederilor art. 16 și art. 47 alin. (2) referitoare la egalitatea în drepturi a cetățenilor, respectiv dreptul la pensie.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile anexei la Hotărârea Guvernului nr. 257/2011 fac parte integrantă din acest act normativ. Curtea reține că, potrivit dispozițiilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, obiect al controlului de constituționalitate pe calea excepției de neconstituționalitate îl pot constitui doar legile sau ordonanțele, ori dispozițiile din legi sau ordonanțe, astfel că analiza constituționalității dispozițiilor altor acte normative, așa cum sunt hotărârile de guvern, nu intră în competența instanței de contencios constituțional, fiind inadmisibilă.

20. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 lit. w) din anexa la Hotărârea Guvernului nr. 257/2011 pentru aprobarea Normelor de aplicare a prevederilor Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, excepție ridicată de Constantin Asavei în Dosarul nr. 1.550/103/2013 al Curții de Apel Bacău — Secția I civilă.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de același autor în același dosar al Curții de Apel Bacău — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 6 alin. (1) pct. IV lit. c) și art. 118 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Bacău — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 23 septembrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

16. În ceea ce privește dispozițiile art. 6 alin. (1) pct. IV lit. c) și art. 118 din Legea nr. 263/2010, Curtea constată că una dintre criticile formulate de autorul excepției vizează existența unei pretense discriminări între persoanele titulare ale unei pensii pentru limită de vârstă și persoanele titulare ale unei pensii anticipate sau anticipate parțiale.

17. Răspunzând unor critici asemănătoare, prin Decizia nr. 93 din 28 februarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 196 din 8 aprilie 2013, Curtea a reținut că „Legea nr. 263/2010 reglementează sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, condițiile și criteriile de acordare a acestora, modul de calcul și de plată a lor. Astfel, potrivit art. 51, în sistemul public de pensii se acordă următoarele categorii de pensii: pensia pentru limită de vârstă; pensia anticipată; pensia anticipată parțială; pensia de invaliditate și pensia de urmaș. Prin urmare, este evident că persoanele care pot beneficia de unul sau de altul dintre aceste tipuri de pensii se află în mod obiectiv în situații diferite. Potrivit regulilor generale, pot beneficia de pensie persoanele care au împlinit vârsta standard de pensionare și au realizat stagiul de cotizare prevăzut de lege. Or, pensia anticipată și pensia anticipată parțială sunt reglementate ca excepții de la regulile generale, avându-se în vedere situațiile speciale în care se află anumite categorii de persoane. Astfel, situația deosebită a persoanelor care solicită acordarea pensiei anticipate sau a pensiei anticipate parțiale a îndreptățit legiuitorul să stabilească pentru acestea anumite condiții și criterii derogatorii, precum și suspendarea plății acestora în cazul în care beneficiarul dobândește calitatea de asigurat în sensul legii și obține venituri din prestarea unei munci cu regim continuu într-o anumită profesie sau meserie.”

18. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, considerentele și soluția deciziei amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

19. Cât privește susținerea autorului excepției potrivit căreia dispozițiile art. 6 alin. (1) pct. IV lit. c) din Legea nr. 263/2010 ar fi neconstituționale, întrucât nu disting între persoanele care desfășoară activități economice, incluzându-le și pe cele care sunt asigurate în alte sisteme de asigurări sociale, așa cum sunt avocații, Curtea apreciază că această critică este neîntemeiată de vreme ce situația acestei din urmă categorii de persoane este reglementată distinct, în alin. (2) al aceluiași articol, care se referă la persoanele care, opțional, se pot asigura în sistemul public de pensii.

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ SANITARĂ VETERINARĂ
ȘI PENTRU SIGURANȚA ALIMENTELOR
Nr. 43 din 18 martie 2014

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
Nr. 127 din 5 august 2014

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
Nr. 2.681 din 27 august 2014

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE
Nr. 1.187 din 21 iulie 2014

MINISTERUL TRANSPORTURILOR
Nr. 1.254 din 14 august 2014

MINISTERUL MEDIULUI ȘI SCHIMBĂRIILOR CLIMATICE
Nr. 1.667 din 2 octombrie 2014

ORDIN

pentru modificarea anexei la Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, al ministrului administrației și internelor, al ministrului mediului și gospodăririi apelor, al ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului și al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 30/366/337/1.511/577/2004 pentru aprobarea Listei posturilor de inspecție la frontieră în care sunt organizate controale sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, a punctelor de intrare, a punctelor de ieșire, a punctelor de intrare desemnate, precum și a programului de lucru al acestora

Văzând Referatul de aprobare nr. 1.094 din 17 octombrie 2012, întocmit de Direcția generală de inspecții, controlul și coordonarea posturilor de inspecție la frontieră din cadrul Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, având în vedere prevederile art. 6⁶ alin. (2) și ale art. 40 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 215/2004, cu modificările și completările ulterioare,

ținând cont de prevederile art. 20 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2001 privind frontiera de stat a României, aprobată cu modificări prin Legea nr. 243/2002, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 83/2003 privind aprobarea posturilor de inspecție la frontieră organizate în punctele de trecere a frontierei stabilite pentru importul, exportul și tranzitul tipurilor de mărfuri supuse controalelor sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor, precum și condițiile de aprobare a posturilor de inspecție la frontieră responsabile pentru controalele sanitare veterinare ale animalelor vii provenite din țări terțe și pentru controalele sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor ale produselor alimentare și hranei pentru animale provenite din țări terțe, aprobată cu modificări prin Legea nr. 524/2003, cu modificările și completările ulterioare,

ținând cont de prevederile art. 1, 3, 7, 16 și 17 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 96/2012 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale și pentru modificarea unor acte normative, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 7 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare,

în baza prevederilor art. 3 alin. (3) și ale art. 4 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 1.415/2009 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor și a unităților din subordinea acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 7 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 725/2010 privind reorganizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și a unor structuri aflate în subordinea acestuia, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 24/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea și reorganizarea activității Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 11 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 520/2013 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală,

în temeiul prevederilor art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 48/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului și Schimbărilor Climatice și pentru modificarea unor acte normative în domeniul mediului și schimbărilor climatice, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, viceprim-ministrul, ministrul agriculturii și dezvoltării rurale, viceprim-ministrul, ministrul afacerilor interne, ministrul transporturilor, președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală și ministrul mediului și schimbărilor climatice emit următorul ordin:

Art. I. — Anexa la Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, al ministrului administrației și internelor, al ministrului mediului și gospodăririi

apelor, al ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului și al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 30/366/337/1.511/577/2004 pentru aprobarea Listei

posturilor de inspecție la frontieră în care sunt organizate controale sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, a punctelor de intrare, a punctelor de ieșire, a punctelor de intrare desemnate, precum și a programului de lucru al acestora, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 906 din

6 octombrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare
și pentru Siguranța Alimentelor,
Vladimir Alexandru Mănăstireanu

Viceprim-ministru, ministrul afacerilor interne,
Gabriel Oprea

Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală,
Gelu-Ștefan Diaconu

p. Viceprim-ministru, ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Dumitru Daniel Botănoiu,
secretar de stat

p. Ministrul transporturilor,
Dragoș Virgil Titea,
secretar de stat

Ministrul mediului și schimbărilor climatice,
Attila Korodi

ANEXĂ

(Anexa la Ordinul nr. 30/366/337/1.511/577/2004)

LISTA

posturilor de inspecție la frontieră în care sunt organizate controale sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, a punctelor de intrare, a punctelor de ieșire, a punctelor de intrare desemnate, a punctelor de import desemnate, precum și programul de lucru al acestora

Nr. crt.	Județul	Postul de inspecție la frontieră/punctul de intrare/punctul de intrare desemnat/ punctul de import desemnat/ denumirea/ sediul/adresa	Postul de inspecție la frontieră/punctul de intrare/punctul de intrare desemnat/ punctul de import desemnat/punctul de ieșire	Tipul	Mărfuri aprobate pentru import și tranzit intrare/ ieșire	Mărfuri aprobate pentru export și tranzit ieșire	Mărfuri aprobate pentru import, intrare și tranzit	Mărfuri aprobate pentru intrare și import în condiții speciale	Programul de lucru
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1.	CONSTANȚA	CONSTANȚA NORD (PIF) (PID) (PI) incinta port dana 52—53	Constanța Nord (PIF) (PID) (PI)	P	POA, FJ, PPC	PPC	PAONA	PAONA	Zilnic 7,00—19,00
			Midia** (PE)	P	—	O	—	—	La solicitare
2.	CONSTANȚA	CONSTANȚA SUD (PIF) (PID) (PI) Constanța Sud Agigea, incintă port, poarta nr. 10	Constanța Sud (PIF) (PID) (PI)	P/ZL	POA, FJ, PPC	PPC	PAONA	PAONA	Zilnic 7,00—19,00
3.	IAȘI	SCULENI (PIF) (PID) (PI) comuna Victoria cod 707584	Sculeni (PIF) (PID) (PI)	R	POA, FJ, PPC	PPC	PAONA	PAONA	Permanent
4.	IAȘI	UNGHENI Vama Ungheni (PI)	Ungheni*** Gara CFR (PI)	F	FJ	—	PAONA	—	La solicitare
5.	ILFOV	Aeroportul Internațional Henri Coandă BUCUREȘTI (PIF) (PID) (PI) Șos. București— Ploiești km 16,5 Otopeni	Aeroportul Internațional Henri Coandă București (PIF) (PID) (PI)	AP	E, A POA, FJ, PPC AVC	E, A, PPC AVC	PAONA	PAONA	Permanent
			(PE)	AP	—	O	—	—	—
6.	SATU MARE	HALMEU (PIF) (PID) (PI) Str. Titulescu nr. 1 cod 447145	Halmeu (PIF) (PID) (PI)	R	O, E, A AVC POA, FJ, PPC	O, E, A AVC PPC	PAONA	PAONA	Permanent
			Halmeu (PI)	F*	FJ	—	PAONA	—	La solicitare

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
7.	SUCEAVA	SIRET (PIF) (PID) (PI) Str. Alexandru cel Bun nr. 46 cod 725500	Siret (PIF) (PID) (PI)	R	POA, FJ, PPC	PPC	PAONA	PAONA	Zilnic 7,00—19,00
			Vicșani — (Dornești) (PI)	F*	FJ	—	PAONA	—	La solicitare
8.	TIMIȘ	MORAVIȚA (PIF) (PID) (PI) comuna Moravița Vama Moravița cod 307280	Moravița (PIF) (PID) (PI)	R	O, E, A, AVC POA, FJ, PPC	O, E, A, AVC PPC	PAONA	PAONA	Permanent
			Stamora (PI)	F*	FJ	—	PAONA	—	La solicitare
			Porțile de Fier I (PI)****	R	—	—	PAONA	—	La solicitare
			Drobeta-Turnu Severin***** (PIF) (PI)	P	FJ	POA, FJ	PAONA	—	La solicitare
9.	VASLUI	ALBIȚA (PIF) (PID) (PI) satul Albița, comuna Drânceni, cod 737221	Albița (PIF) (PID) (PI)	R	O, E, A, AVC, POA, FJ, PPC	O, E, A, AVC PPC	PAONA	PAONA	Permanent
10.	GALAȚI	GALAȚI (PI) Vama Galați rutier/feroviar/port	Galați rutier/ feroviar/port (PI)	R/F*/P	FJ	—	PAONA	—	Permanent
11.	BOTOȘANI	Rădăuți Prut (PI) Vama Rădăuți Prut Rutier	Rădăuți Prut Rutier (PI)	R	FJ	—	PAONA	—	La solicitare*****
		Stâncă Costești (PI) Vama Stâncă Costești Rutier	Stâncă Costești Rutier (PI)	R	FJ	—	PAONA	—	Zilnic 8.00—20.00
12.	GIURGIU*****	GIURGIU (PID) Vama Giurgiu Autostradă	Giurgiu Rutier (PID)	R	—	—	—	PAONA	La solicitare
13.	BRĂILA	BRĂILA Port dana 25—26	Brăila Port **(PE)	P	—	O	—	—	La solicitare
		BRĂILA Port Zona Liberă, perimetrul 1, dana 46	Brăila Port **(PE)	P	—	O	—	—	La solicitare

* Execută controalele la solicitarea prealabilă a șefului stației C.F.R.

** Numai pentru export și tranzit ieșire animale vii: ungulate — O.

*** Transporturile intrate prin Punctul de trecere a frontierei de stat Ungheni vor fi controlate la solicitare, la Gara CFR Cristești, cu personal de la PIF Sculeni.

**** Transporturile intrate prin Punctul de trecere a frontierei de stat Porțile de Fier I vor fi controlate la solicitare, cu personal de la PIF Moravița.

***** Transporturile din Punctul de trecere a frontierei de stat Drobeta-Turnu Severin, supuse verificării sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor, vor fi controlate la solicitare, cu personal de la PIF Moravița.

***** Transporturile intrate prin Punctul de trecere a frontierei de stat Rădăuți-Prut vor fi controlate la solicitare, cu personal de la PIF Siret.

***** Punctul de import desemnat Giurgiu rutier este aprobat pentru controlul transporturilor cu produse alimentare de origine nonanimală, în condiții speciale, care sunt transferate de către autoritatea competentă a altor state membre, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1.152/2009, în vederea punerii în liberă circulație pe teritoriul României. Controlul transporturilor cu produse alimentare de origine nonanimală, în condiții speciale, este asigurat la solicitare de către inspectorii din cadrul Compartimentului siguranța alimentelor al Direcției Sanitar-Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor Giurgiu.

NOTĂ:

Zona Liberă Giurgiu — numai la solicitarea autorității vamale, pentru punerea în liberă circulație a produselor alimentare de origine nonanimală importate din țări terțe, inspectorul din cadrul Compartimentului siguranța alimentelor al Direcției Sanitar-Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor Giurgiu aplică legislația specifică în vigoare.

LEGENDĂ:

PIF = post de inspecție la frontieră;

PI = punct de intrare — punct de control la frontieră prin care se derulează operațiuni de import și tranzit de produse alimentare de origine nonanimală conform prevederilor Ordinului președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 145/2007 privind aprobarea Normei pentru siguranța alimentelor care stabilește condițiile în care se derulează operațiunile de import-export, tranzit și comerț intracomunitar de produse alimentare de origine nonanimală supuse supravegherii și controlului pentru siguranța alimentelor, cu modificările și completările ulterioare;

PE = punct de ieșire — punct de control la frontieră din cadrul unui post de inspecție la frontieră sau orice alt loc desemnat de către un stat membru al Uniunii Europene prin care animalele vii părăsesc teritoriul vamal al Comunității Europene;

PID = punct de intrare desemnat și punct de import desemnat [conform prevederilor Regulamentului (CE) nr. 669/2009 al Comisiei din 24 iulie 2009 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește controalele oficiale consolidate efectuate asupra importurilor de anumite produse de hrană pentru animale și alimentare de origine neanimală și de modificare a Deciziei 2006/504/CE, precum și prevederilor Regulamentului (CE) nr. 1.152/2009 al Comisiei din 27 noiembrie 2009 de impunere a unor condiții speciale aplicabile anumitor produse alimentare importate din anumite țări terțe din cauza riscurilor de contaminare a produselor respective cu aflatoxine și de abrogare a Deciziei 2006/504/CE];

R = rutier;

P = port;

AP = aeroport;

F = feroviar;

ZL = zonă liberă;

O = animale vii — ungulate;

E = animale vii — ecvidee înregistrate;

A = animale vii — altele (câini, pisici, dihori domestici), nevertebrate (cu excepția albinelor și crustaceelor), pești tropicali ornamentali, amfibieni, reptile, păsări — toate speciile, mamifere (rozătoare și iepuri domestici) și animale de circ, cuprinse în anexa I la Decizia Comisiei din 17 aprilie 2007 nr. 275/2007 privind listele de animale și produse care urmează să fie supuse controalelor la punctele de control la frontieră în conformitate cu Directivele 91/496/CEE și 97/78/CE ale Consiliului;

AVC = animale vii CITES (exemplare vii de specii de animale incluse în anexele Convenției de la Washington din 3 martie 1973 (Convenția privind comerțul internațional cu specii de faună și floră sălbatică pe cale de dispariție (CITES) și/sau în anexele Regulamentului (CE) nr. 338/97 al Consiliului din 9 decembrie 1996 privind protecția speciilor de faună și floră sălbatică prin controlul comerțului cu acestea, cu modificările ulterioare. Acele AVC care nu sunt cuprinse în anexa I a Deciziei Comisiei din 17 aprilie 2007 nr. 275/2007 privind listele de animale și produse care urmează să fie supuse controalelor la punctele de control la frontieră în conformitate cu Directivele 91/496/CEE și 97/78/CE ale Consiliului sunt supuse controlului vamal potrivit prevederilor Regulamentului (CE) nr. 338/97 al Consiliului din 9 decembrie 1996 privind protecția speciilor de faună și floră sălbatică prin controlul comerțului cu acestea, cu modificările ulterioare;

FJ = furaje;

P.O.A. = produse de origine animală (inclusiv material seminal, ovule și embrioni), cuprinse în anexa I la Decizia Comisiei din 17 aprilie 2007 nr. 275/2007 privind listele de animale și produse care urmează să fie supuse controalelor la punctele de control la frontieră în conformitate cu Directivele 91/496/CEE și 97/78/CE ale Consiliului;

PPC = părți și produse obținute din specii de animale incluse în anexele Convenției de la Washington din 3 martie 1973 și/sau în anexele Regulamentului (CE) nr. 338/97 al Consiliului din 9 decembrie 1996 privind protecția speciilor de faună și floră sălbatică prin controlul comerțului cu acestea, cu modificările ulterioare, incluse sau nu în alte mărfuri. Acele PPC care nu sunt cuprinse în anexa I la Decizia Comisiei din 17 aprilie 2007 nr. 275/2007 privind listele de animale și produse care urmează să fie supuse controalelor la punctele de control la frontieră în conformitate cu Directivele 91/496/CEE și 97/78/CE ale Consiliului sunt supuse controlului vamal potrivit prevederilor Regulamentului (CE) nr. 338/97 al Consiliului din 9 decembrie 1996 privind protecția speciilor de faună și floră sălbatică prin controlul comerțului cu acestea, cu modificările ulterioare;

PAONA = produse alimentare de origine nonanimală.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

